

Köln, 16 Ağustos 2009

HANGİ "AÇILIM" ve İKTİDARIN TELAŞI...

Başbakan ve Başbakan'ın buyruklarına ters düşmeyen AKP'nin diğer bazı yöneticileri, 15 Ağustos 1984'te **Eruh** ve **Şemdinli**'de başlatılan kanlı PKK saldırısının 25. Yıldönümünde, genel olarak "**Kürt Açılımı**" adıyla anılan, ancak Başbakan tarafından, sanki Kürt kökenli Türkiye Cumhuriyeti yurttaşlarının demokratik hakları yokmuş gibi, "**Demokratik Açılım**" olarak nitelenen (*içeriğini ise Başbakan, Cumhurbaşkanı ve Dışişleri Bakanından başka hiç bir kimsenin bilmediği*) bir "**açılım**"dan söz etmektedirler.

Konuyla ilgili olarak, öncelikle akla bazı sorular gelmektedir:

Barack Obama TBMM'de yaptığı konuşmada şu buyruklarını sıralamıştı:

- **Ermeni sorununu çözün!** (Ve Abdullah Gül'ün futbol karşılaşması nedeniyle Ermenistan'a yaptığı ziyareti kastederek eklemiştir: Dünya hayranlıkla sizin Ermenistan konusundaki açılımınızı seyrediyor.)
- **Kürt sorununu çözün!**
- **Heybeliada sorununu çözün!**

"**Ermeni sorunu**" konusunda Cumhurbaşkanı ve AKP iktidarının, Azerbaycan'ı da dışlayıp-küstüren tutumu; Ermenistan Cumhurbaşkanı'nın reddedici tavrı ve açıklaması, okuyan ve düşünen insanlarca bilinmektedir.

"**Kürt sorunu**" konusunda, daha dün kadar "*DTP, PKK terör örgütüdür, demediği sürece bu partinin yetkilileriyle görüşmeyeceğini*" ısrarla ifade eden Başbakan, ne olduysa, alelacele AKP Başkanı olarak, DTP Başkanıyla görüştüktan sonra, ani bir çarkedişle, "**Kürt Açılımı**" söylemini yoğun bir biçimde Türkiye'nin gündemine taşıdı. Hem de "**ne pahasına olursa olsun, biz bu sorunu çözeceğiz**" kesin ifadesiyle...

Burada bir dakika düşünelim: "**Her ne pahasına olursa olsun, bu sorunu çözeceğiz**" ifadesini kesin bir dille kullanmak ne demektir? Herhalde şöyle düşünüyor olmalı Başbakan ve en yakınları: PKK ve TBMM'deki temsilcisi DTP nasıl bir çözüm isterse onu gerçekleştireceğiz..!

Antrparantez söyleyelim: (*unutmamak gerekir ki, Ali Babacan Dışişleri Bakanırken, Başbakan'ın özel Dışişleri Bakanlığını Ahmet Davutoğlu yapıyordu. Türkiye'ye meydan okuyan Barzani ve Talabani ile ikili görüşmeleri Davutoğlu yürütüyordu. Başbakan, son kabine değişikliğinde Davutoğlu'nu resmen Dışişleri Bakanı yaptı...*)

Bunun anlamı açıkcası şudur: Türkiye Cumhuriyeti Devleti, iktidar tarafından, silahlı-kanlı terör örgütü karşısında (*örgütün elebaşısı hapsede olmasına*

karşın, onun, avukatları aracılığıyla verdiği talimatlar doğrultusunda PKK'nın yeniden silahlı-kanlı eylemlere başladığı bir dönemde) güçsüz duruma düşürülmüş ve çaresiz bir biçimde, PKK'nın dikte ettirmek istediği çözüm biçimini benimsemiş görünüyor. Bu gerçeğin bir başka kanıtı da, Elebaşının yol haritasının beklenilir olmasıdır...

Bir de şu içler acısı duruma dikkat çekmek gerekir: PKK'nın TBMM'deki resmî temsilcisi olan DTP üyelerinden bazılarının, sık sık, devletle alay edercesine ve hatta bazen de tehdit edercesine beyanlarda bulunmaları, tahammül sınırlarını aşan ve aynı zamanda utanç verici boyutlara ulaşmıştır. Hele 15 Ağustos 2009'da Eruh'ta başlatılmış olan kanlı saldırının resmen ve devletin gözü önünde – meydan okurcasına - kutlanılmasına seyirci kalınması, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin onurunun çiğnenmesine göz yummakla eş anlamlıdır. Bu küstahça eylem, devletin terör karşısında bitap düştüğü izlenimi verilerek, PKK ve DTP'nin cesaret bulmasının sonucudur.

"İmralı gibi bir adada, ömür boyu hükümlü bulunan bir terörist başı, nasıl olur da PKK'ya buyruklar verebilir; hareket ve eylem planı aktarabilir?" Kesin hüküm giymiş bir caninin, sanki yargılama sürüyormuş gibi, avukatlarıyla sürekli olarak görüştürülmesi hangi hukuk düzeninin gereğidir?

Yakın tarihte, Hitler'in en önemli yardımcılarından **Rudolf Hess**, bugün bile Nazi kalıntılarının sayısının yüksek olduğu bir ülkede, Almanya'da, ömür boyu hapsede kalmış olmasına rağmen, Alman devlet adamları ve Alman hukukçuları, bu kişiye, Nazilere talimat verme fırsatını tanımamıştı. Ama, bizim ülkemiz, demokrasi diye diye demokrasiyi katledenler açısından cennet bir ülke: Her bakımdan yaygın bir deyişle "BURASI TÜRKİYE..!"

Bir de şu gizemli "açılım" telaşı konusunda diyeceklerimiz var: AKP iktidarının, daha doğrusu Başbakan, Dışişleri Bakanı ve Cumhurbaşkanından oluşan AKP troykasının, hangi koşullarda nasıl bir açılım istedikleri biliniyor mu? Hayır! O halde İçişleri Bakanının görüşmüş olduğu sivil toplum kuruluşları neyi, hangi "açılım"ı destekliyorlar? Üniter Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Muhalefet partilerinden hangi koşullar altında nasıl bir "açılım"a ortak olmaları ve destek vermeleri bekleniyor? Anlayan varsa açıklasın lütfen...

Obama'nın üçüncü buyruğuna gelince: 15 Ağustos 2009'da, Başbakan, beş Bakanıyla birlikte Büyükkada'ya giderek, orada azınlıkların dini liderleriyle bir toplantı yaptı. Bazı açılımcı akıldaneleri de yanındaydı. Bu buluşma da gösteriyorki, söz konusu buyruğu da yerine getirme konusunda kararlı görünüyor TROYKA...

(Aklımıza gelmişken söyleyelim: İttihat ve Terakkinin troykası Osmanlı

İmparatorluğu'nu Almanya ve Avusturya-Macaristan yanında savaşa sokarken, bazı kabine üyelerinin haberi bile olmamıştı.)

Şimdi ABD Başkanı'nın Türkiye ziyaretine bir kez daha dönelim: Obama'nın ilk yurt dışı gezisini Türkiye'ye yaparak, AKP iktidarını onurlandırdığını sananların yanı sıra iyice açığa çıkmaktadır. Şöyleki, Obama Türkiye'de ziyaretini sona erdirdikten sonra, rotayı ABD'ye değil, ani bir manevrayla, Irak'a çevirmişti. Bu taktiksel ziyaret dikkate alındığında, Obama'nın AKP ile vardığı anlaşmayı, Irak'ın Bush tarafından belirlenen ve atanan yöneticilerine tezelden iletmediği sır değildir.

Son günlerde gümrükten mal kaçıracasına hızlı bir tempoyla ve ne pahasına olursa olsun çözüm olsun telaşı ve bu doğrultudaki olağanüstü esnek hareketliliğin nedenini düşünürken, **Kıbrıs** konusunda da **verici** tutumunu ortaya koyan ve AB'nin dikte ettirdiği protokolü imzalayan Başbakan ve yakın çevresinin, dün Türkiye'yi bir oldu-bitti karşısında bıraktığı ve bugün de "açılım" konusunda bırakacağı göz önünde bulundurulmalıdır.

Bu "**telaşı-esrar perdeli açılım**" ve "**bilmeceler**" girdabında, insanın aklına şu sorular da gelmiyor değil:

Bir taraftan, siyasallaştırıldığını sokaktaki adamın da çok iyi bildiği "Ergenekon soruşturması" adı altında, laik, demokratik ve üniter Türkiye Cumhuriyeti'ne sahip çıkma konusunda duyarlı olan, bilim adamları, yazarlar, aydınlar, gazeteciler tutuklatılarak, Türk toplumunda, demokrasi ve insan hakları ile bağdaşmayan yeni, büyük ve onulmaz bir yara açılırken; diğer taraftan ülkenin ve ulusun bölünmezliğine ve devletin birliğine karşı amansız ve kanlı saldırılarını sürdürmekte olan bölücü terör örgütü karşısında "barış meleği" rolüne soyunan dinci-diktatörlük heveslisi AKP iktidarının, kırdığının kırkı geçtiği artık görülmeye başlanmış mıdır?

Terörü sürdürmekte kararlı olan PKK'ya ve onun TBMM'deki sözcüsü DTP'ye AKP iktidarınca verilen ödünlerin, işe yaramadığı, aksine teröristin elini güçlendirdiğinin farkına varılmış mıdır?

Bu çelişkili durumlar göz önüne alındığında, troyka, ABD'nin de onay verebileceği AKP iktidarı karşıtı bir gelişmeyi göğüslemek üzere, böyle bir "**açılım sathı maili**"ne sürülmüş olabilir mi?

Dursun ATILGAN

Avrupa Atatürkçü Düşünce Dernekleri Federasyonu

Genel Başkanı